

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η Recticel N.V.

Επίμαχο κοινοτικό σήμα: Το λεκτικό σήμα «RENOFLEX» για προϊόντα, μεταξύ άλλων, των κλάσεων 17 και 20 (υλικά παραγεμισματος για καθίσματα, καθίσματα για οχήματα, έπιπλα...) — αίτηση αριθ. 1 278 175

Δικαιούχος του αντιταχθέντος κατά τη διαδικασία ανακοπής σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Τα εικονιστικά εθνικά σήματα «FLEX» για προϊόντα των κλάσεων 17 και 20 αντιστοιχώς (καουτσούκ, κρεβάτια, στρώματα, μετατρεπόμενα έπιπλα, γραφεία...)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή για όλα τα βαλλόμενα προϊόντα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της απόφασης του τμήματος ανακοπών

Προβληθέντες λόγοι: Ο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του κοινοτικού σήματος και των προγενεστέρων σημάτων είναι πρόδηλος λόγω της ομοιότητας των σημείων και λόγω του ότι τα καλυπτόμενα από τα σήματα προϊόντα είναι εν μέρει πανομοιότυπα και εν μέρει παρόμοια.

Το κοινοτικό σήμα έχει μεγάλη ομοιότητα με τα προγενέστερα σήματα, λόγω του ότι το λεκτικό στοιχείο και κυρίως τμήμα των προγενεστέρων σημάτων, FLEX, περιλαμβάνεται στο βαλλόμενο κοινοτικό σήμα RENOFLEX. Η προσθήκη της λέξεως RENO δεν μεταβάλλει τη γενική εντύπωση.

Συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου.

Το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς παραβίασε, περαιτέρω, την αρχή της ασφαλείας δικαίου.

Προσφυγή των Comunidad Autónoma de Madrid και Madrid, Infraestructuras del Transporte (MINTRA) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Απριλίου 2005

(Υπόθεση T-148/05)

(2005/C 143/77)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Comunidad Autónoma de Madrid και η Madrid, Infraestructuras del Transporte (MINTRA), με έδρα τη Μαδρίτη, εκπροσωπούμενη από την Cani Fernández Vicién και τους David Ortega Recio και Júlío Sabater Marotias, δικηγόρους, άσκησαν στις 11 Απριλίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η παρούσα προσφυγή βάλλει κατά της απόφασης της καθής να κατατάξει την MINTRA στον «Δημόσιο τομέα» σύμφωνα με το «ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ ΕΣΟΛ 1995» (ΕΣΟΛ 95) που θεσπίστηκε με το παράρτημα Α του κανονισμού ΕΚ 2223/96 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 1996, περί του ευρωπαϊκού συστήματος εθνικών και περιφερειακών λογαριασμών της Κοινότητας (!). Το ΕΣΟΛ περιλαμβάνει μια σειρά ορισμών, ονοματολογιών και κανόνων λογιστικής μεθοδολογίας που τα κράτη μέλη εφαρμόζουν κατά την κατάρτιση των λογαριασμών και των εθνικών οικονομικών στατιστικών τους. Το λογιστικό αυτό σύστημα χρησιμοποιείται επίσης για την εφαρμογή της διαδικασίας σχετικά με τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα.

Η MINTRA είναι οργανισμός δημοσίου δικαίου της Comunidad Autónoma de Madrid υπαγόμενος στην Υπηρεσία Μεταφορών και Υποδομών (Consejería de Transportes e Infraestructuras). Διαθέτει αυτοτελή νομική προσωπικότητα και οικονομική αυτοτέλεια, καθώς και πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα. Διαθέτει επίσης αυτοτελή έναντι της Comunidad de Madrid δανειοληπτική ικανότητα.

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι προσφεύγουσες επικαλούνται:

- παράβαση διαφόρων ρυθμιστικών κανόνων του ΕΣΟΛ 95, όσον αφορά την ομαδοποίηση των θεσμικών μονάδων σε «χρηματοδοτικές» και «μη χρηματοδοτικές»
- παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει ριζική μεταβολή της θέσεως του Eurostat σχετικά με την κατάταξη που είχε δεχθεί το όργανο αυτό όσον αφορά την MINTRA με επιστολή της 14ης Φεβρουαρίου 2003· η ανακατάταξη αυτή έγινε μετά από ανάλογη απόφαση του Eurostat σε μια πολύ όμοια περίπτωση, την περίπτωση του αυστριακού δημόσιου φορέα Bundesimmobiliengesellschaft. Συναφώς, επισημαίνεται ότι η περί ης ο λόγος απόφαση έχει σοβαρότατες οικονομικές συνέπειες για την πρώτη προσφεύγουσα και για την MINTRA, καθόσον τα χρέη αυτού του δημόσιου φορέα θα ενσωματωθούν στους λογαριασμούς της Comunidad de Madrid. Εξάλλου, η MINTRA θα μπορούσε να υποχρεωθεί να λύσει ήδη υπογραφείσες συμβάσεις σχετικές με το σχέδιο επεκτάσεως του μητροπολιτικού σιδηροδρομικού δικτύου, την οποία η Comunidad de Madrid αποφάσισε στηριζόμενη στην κατάταξη του Φεβρουαρίου 2003·
- παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθόσον, μεταξύ άλλων, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει καμία αναφορά στη νομική βάση και τα συγκεκριμένα πραγματικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται.

(¹) ΕΕ L 310 της 30.11.1996, σ. 1

Προσφυγή των Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, της ενώσεως Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry και του ιδρύματος MTK κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 18 Απριλίου 2005

(Υπόθεση T-150/05)

(2005/C 143/78)

(Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική)

Οι Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, η ένωση Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry και το ίδρυμα MTK, εκπροσωπούμενοι από τον δικηγόρο Kari Marttinen, άσκησαν προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου

στις 18 Απριλίου 2005 κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την αποτελούσα το αντικείμενο της προσφυγής απόφαση (¹),
- επικουρικά, σε περίπτωση που κρίνει ότι αυτό δεν είναι δυνατό, να ακυρώσει την αποτελούσα το αντικείμενο της προσφυγής απόφαση καθόσον αυτή αφορά όλες τις περιοχές που περιλαμβάνονται στη σχετική απόφαση της Φινλανδικής Δημοκρατίας,
- επικουρικότερον, σε περίπτωση που κρίνει ότι αυτό δεν είναι δυνατό, να ακυρώσει την ως άνω απόφαση όσον αφορά τις περιοχές που παρατίθενται στο σημείο 6.2.2.7 του δικογράφου της προσφυγής,
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων νομιμοτόκως.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κατά τους προσφεύγοντες η απόφαση αντιβαίνει προς το κοινοτικό δίκαιο, ιδίως προς το άρθρο 4 της οδηγίας [92/43/ΕΟΚ] περί φυσικών οικοτόπων και προς το παράρτημα III στο οποίο αυτό παραπέμπει. Η αντίθεση αυτή προς το κοινοτικό δίκαιο στηρίζεται σε τρεις βασικούς λόγους:

α) Σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας, το δίκτυο «Natura 2000» αποτελεί ένα ενιαίο ευρωπαϊκό δίκτυο ειδικών ζωνών διατηρήσεως. Ο ενιαίος χαρακτήρας του δικτύου εξασφαλίζεται και το επιθυμητό επίπεδο προστασίας επιτυγχάνεται μέσω της δεσμευτικής ισχύος του αφορώντος την επιλογή των σχετικών περιοχών άρθρου 4 και του παραρτήματος III, που δεσμεύουν τόσο τα κράτη μέλη όσο και την Επιτροπή. Δεν είναι δυνατή η επιλογή τέτοιων περιοχών χωρίς να εφαρμόζονται οι ως άνω διατάξεις, ούτε καν προκειμένου για προπαρασκευαστικές πράξεις μιας αποφάσεως ή για μερικού χαρακτήρα αποφάσεις. Οι σχετικές περιοχές πρέπει να επιλέγονται σε όλα τα κράτη μέλη με βάση ενιαία κριτήρια·

β) το πρώτο στάδιο του παραρτήματος III (που αφορά τα κράτη μέλη) μαζί με το δεύτερο στάδιο (που αφορά την Επιτροπή) συνιστούν ένα σύνολο που αποτελείται από πράξεις που επιφέρουν έννομα αποτελέσματα. Η διαδικασία στο πλαίσιο του δεύτερου σταδίου και η απόφαση περί επιλογής των λεγόμενων τόπων κοινοτικής σημασίας είναι αντίθετες προς τις διατάξεις της οδηγίας όταν η βάση του πρώτου σταδίου πρόταση δεν πληροί τις προϋποθέσεις που θέτει η οδηγία αυτή, και,

γ) στο πλαίσιο του δεύτερου σταδίου, η Επιτροπή πρέπει να συμβιβάζει μεταξύ τους τις προτάσεις των κρατών μελών σε συνεργασία με τα κράτη αυτά και να προβαίνει στις τροποποιήσεις των ορίων των σχετικών βιογεωγραφικών περιοχών που επιβάλλονται κατόπιν μιας συνολικής εξετάσεως των σχετικών τόπων όλων των κρατών μελών όσον αφορά την ικανοποιητική κατάσταση διατηρήσεως.